

Kitab Daniel - Nomer Satus Patang Puluh

Janji Pungkasan: Nyingkap Peranan Élia Sadurungé Dina Pangéran

Jeff Pippenger

2024-03-16

Prasetya pungkasan ing Prajanjian Lawas yaiku yèn sadurungé tekaning dina gedhé lan nggegirisi saka Pangéran, Élia bakal rawuh.

Elingana angger-anggeré Musa, abdiningsun, kang Ingsun dhawuhaké marang dhèwèké ana ing Horeb kanggo sakehing Israèl, kalawan pranatan-pranatan lan paukuman-paukuman. Lah, Ingsun bakal ngutus marang kowé Nabi Élia sadurungé tekaning dina Pangéran kang agung lan nggegirisi: lan dhèwèké bakal mbalèkaké manahé para bapa marang anak-anaké, lan manahé anak-anak marang para bapakné, supaya yèn Ingsun rawuh, Ingsun aja nganti nggebag bumi kalawan ipat-ipat. Malakhi 4:4-5.

Élia sing rawuh sadurungé “dina gedhé lan nggegirisi kagungané Pangéran,” iku sawijining utusan pribadi, lan uga sawijining gerakan kang magepokan karo pekabaran sing dipratelakaké déning utusan mau. Mulané, Élia sing kautus iku ya iku wong satus patang puluh papat ewu sing ora ngraos pati, kaya déné Henokh lan Élia makili. Wong-wong mau iku wong-wong sing kaangkat dadi panji nalika hukum Minggu kang enggal rawuh.

Élia ing dina pungkasan ugi dipunlambangakên déning Yohanes Pambaptis, nanging Yohanes botên makili satus patang puluh papat ewu punika. Panjenenganipun makili tiyang-tiyang ingkang gabung kaliyan gerakan punika lan nampi pawartos saking utusan ing dina pungkasan, ingkang lajeng dipunpejahi déning kapausan ing wekdal krisis hukum Minggu ingkang kawiwitan nalika hukum Minggu ingkang badhé enggal rawuh dipuntegakakên lan mungkasi nalika Mikhaèl jumeneng, sarta kapausan dumugi ing pungkasanipun tanpa wontên tiyang ingkang mitulungi.

Élia dipratelakaké ana ing Gunung Karmèl lan Yokanan dipratelakaké ana ing balé pésta jamuan Hérodès. Kaloro seksi sajarah mau ngenali kaloro golongan umat Allah ing dina-dina pungkasan sing dipratelakaké ana ing Wahyu pasal pitu. Wong satus patang puluh papat ewu lan wong akèh banget iku saajar karo Gunung Karmèl lan pésta ulang taun Hérodès. Kaloro garis wangsit mau maringi titik acuan sing kukuh kanggo kanthi teliti ngenali unsur-unsur saka sirah kaping wolu, yaiku sing kalebu saka pitu sirah ing Wahyu pitulas, kanthi rinciyan wangsit sing cekap kanggo njlentrehaké kepriyé lan yagéne présidhèn pungkasan, yaiku présidhèn kaping wolu sing kalebu saka pitu mau, dadi diktator gedhé ing Amérika Sarékat ing gerakan-gerakan pungkasan saka karajan kaping nem ing wangsit Kitab Suci.

Nalika angger-angger dina Minggu iku ditetepake, satunggaling paseduluran telu rupa punika kaleksanan.

“Lumantar dekret sing ngetrapaké pangadegé Kapapan kanthi nglanggar angger-anggering Allah, bangsa kita bakal mecah sesambungané kanthi tuntas saka kabeneran. Nalika Protestantisme mbentangaké tangané nyabrang jurang kanggo nggenggem tangan kakuwatan Roma, nalika iku bakal ngulurkaké tangané ngliwati telenging jurang kanggo salaman karo Spiritualisme, nalika, ing sangisoré pangaribawaning uni telu iki, nagara kita bakal nampik saben asas Konstitusi-né minangka pamaréntahan Protestan lan republik, lan bakal nyawisaké dalan tumrap panyebaran kasalahan lan pangapusaning akal saka kapapan, nalika iku kita bisa mangertèni manawa wekdalé wis rawuh tumrap pakaryan Satan kang nggumunaké, lan manawa pungkasan wis cedhak.” Testimonies, jilid 5, 451.

Nanging ing sajroning pralambang iki ana runtutan, lan runtutan iku dadi sawijining prakara ing sabda kang kasurung ilham. Iku sawijining prastawa kang dumadi nalika dekret dipangandikakake, kang ing siji pangertèn minangka prastawa tunggal, nanging satemené iku sawijining runtutan prastawa kang kalakon kanthi temen lan titi. Nalika “dekret” iku, Amérika Sarékat mandheg dadi karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci, kang tegesé ana ing kono karajan kaping pitu wiwit diwiwiti, nanging karajan kaping pitu mau sarujuk masrahaké karajané marang kéwan iku. Nalika nabi palsu dikalahaké, naga iku njupuk papane, lan sanalika masrahaké satengahing karajané marang kéwan iku.

Ing Gunung Karmèl ana patang atus sèket nabi-nabi Baal, lan ana patang atus nabi-nabi grojogan suci kang ana ing Samaria padha mangan ana ing méjané Isebel.

Mulane sapunika utusana, lan kumpulna marang aku sakehe wong Israèl ana ing Gunung Karmèl, uga para nabi Baal cacahé patang atus sèket, lan para nabi alase Asyera cacahé patang atus, kang padha mangan ana ing méjané Izébèl. 1 Raja-Raja 18:19.

Élia netepaké yèn adu pangadegan ing Gunung Karmèl iku minangka sawijining pasulayan, ora mung prakara sapa Gusti Allah kang sejati, nanging uga yèn iku minangka pasulayan bab sapa nabi kang sejati.

Banjur Élia ngandika marang wong akèh iku, Aku, aku piyambak waé, sing isih kari dadi nabi Pangeran Yehuwah; nanging para nabi Baal ana patang atus sèket wong. 1 Kings 18:22.

Nalika pisungsungé Élia kaentèkaké déning geni sing mudhun saka swarga, banjur dhèwèké nyembelèh patang atus sèket nabi-nabiné Baal nganggo tangané dhéwé.

Élia banjur ngandika marang wong-wong mau, “Cekelen nabi-nabiné Baal; aja nganti ana siji waé saka antarané wong-wong iku bisa oncat.” Banjur wong-wong mau nyekel wong-wong iku; sarta Élia ngirid wong-wong mau mudhun menyang kali Kison, lan matèni wong-wong mau ana ing kono. 1 Para Raja 18:40.

Baal iku sawijining déwa lanang palsu, lan patang atus nabi saka grojogan suci, sing isih ana bebarengan karo Izebel, padha mangan ana ing méjané ing kutha Samaria, iku nabi-nabi saka déwi wadon, Asytoret. Déwi wadon iku slamet saka pambantaian sing dilakoni Élia

marang para nabi ing Gunung Karmel.

“Bangsa kang ana ing gunung iku sujud kanthi rasa wedi lan ajrih ana ing ngarsané Allah kang ora kasatmata. Wong-wong mau ora bisa nyawang geni padhang kang ngentekaké, kang kautus saka Swarga. Wong-wong mau wedi manawa bakal katumpes ana ing murtad lan dosa-dosané. Wong-wong mau sesambat kanthi swara saiyeg, kang nggemuruh ngliwati gunung, lan nggemak tekan ing dhataran ing ngisoré kanthi cetha kang nggegirisi, ‘Pangéran, Panjenengané iku Allah; Pangéran, Panjenengané iku Allah.’ Israel wekasané kagugah lan ora kasasar manèh. Wong-wong mau weruh dosané lan sepira gedhéné wong-wong mau wis ngasoraké pakurmatané Allah. Nesuné wong-wong mau kaobong tumrap para nabi Baal. Kanthi rasa wedi kang nggegirisi, Ahab lan para imamé Baal nyeksèni pamedhar kakuwasané Yéhuwah kang nggumunaké. Manèh kaprungu, kanthi tembung parentah kang ngagetaké, swarané Élia marang bangsa iku, ‘Cekelen para nabi Baal; aja nganti ana siji waé saka antarané kang uwal.’ Lan bangsa iku wus siyap manut marang pangandikané Élia. Wong-wong mau nyekel para nabi palsu kang wis nasaraké wong-wong mau, lan nuntun wong-wong mau menyang kali cilik Kishon, lan ana ing kono Élia, nganggo tanganné dhéwé, nyédani para imam nyembah brahala iki.” Review and Herald, October 7, 1873.

Gunung Karmel nggambarake angger-angger Minggu sing bakal enggal teka ing Amerika Serikat. Nalika semono iku, panji-panji saka wong satus patang puluh papat ewu (sing dilambangake déning Elia) diangkat. Ana ing kono sungu Protestan sing sejati kawedhar kanthi cetha minangka kosok baline sungu Protestan palsu, sing ana ing Samaria, mangan panganané Izébel. Ana ing kono uga sungu Républikan, sing wis dadi sungu saka gréja lan nagara bebarengan nganti tumeka Gunung Karmel, tekan ing pungkasané minangka karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci. Sing banjur isih kari yaiku Akhab, lan bangsané sing tikel sepuluh, lan Izébel, sing wis ndhelik ing Samaria, nalika dheweke dhahar bebarengan karo wong-wong Protestan murtad. Karajan kaping nem wus rampung, lan banjur udan teka tanpa ukuran.

Ing pésta pengetan dinané miyos Hérodès, Élia, sing kaagem pralambang déning Yohanes Pembaptis, ana ing pakunjaran Rum, ngentèni pangluwaran utawa pati. Ora ana para nabi Baal kanggo nglakoni jogèd pamblèsèdan; mung Salomé, putriné Izébel. Hérodès lan para kancané kraton padha mendem déning anggur Babil, awit dina miyosé uga nggambarake angger-angger Minggu, lan kabèh bangsa wiwit ngombé anggur Babil ing tanggal 11 September 2001, adoh sadurungé angger-angger Minggu sing enggal rawuh.

Sawisé iku aku weruh malaékat liyané tumurun saka swarga, kagungan kakuwasan gedhé; lan bumi padhang marga saka kamulyané. Lan dhèwèké nguwuh kanthi rosa nganggo swara banter, mangkéné: Babil gedhé wis rubuh, wis rubuh, lan wis dadi panggonané dhemit-dhemit, lan kubuné saben roh ala, lan sangkaré saben manuk najis lan kang disengiti. Amarga sakèhé bangsa wis padha ngombé saka anggur bebenduné cabulé, lan para ratu ing bumi wis padha laku jina karo dhèwèké, lan para sudagar ing bumi wis dadi sugih marga saka lubèré kasugihaning kanikmatané. Wahyu 18:1–3.

Katelu ayat iki kasembadan nalika gedhong-gedhong agung ing New York, yaiku menara kembar, diuncalaké rubuh déning sawijining jamahané Allah.

“Apa saiki metu tembung manawa aku wis ngumumake yen New York bakal kasirnakaké déning gelombang pasang? Iki ora tau dakucapaké. Aku wis ngucap, nalika aku nyawang gedhong-gedhong agung sing lagi dibangun ing kana, lantai demi lantai, ‘Pemandhangan kang nggegirisi apa ta sing bakal kelakon nalika Pangéran jumeneng kanggo ngoyagaké bumi kanthi nggegirisi! Banjur tembung-tembung ing Wahyu 18:1–3 bakal kaleksanan.’ Sakabèhé pasal kaping wolulas saka kitab Wahyu iku minangka pepéling bab apa sing bakal nekani bumi. Nanging aku ora nampa pepadhang mligi bab apa sing bakal nekani New York, kejaba mung iki sing dakmangertèni, yaiku yèn ing sawijining dina gedhong-gedhong agung ing kana bakal dirubuhaké déning puteran lan kabalikaning panguwasané Gusti Allah. Saka pepadhang sing kaparingaké marang aku, aku mangertèni yèn karusakan ana ing jagad iki. Siji tembung saka Pangéran, siji pamasé panguwasané kang kuwasa, lan bangunan-bangunan raksasa iki bakal ambruk. Pemandhangan-pemandhangan bakal kelakon kang medèni banget nganti kita ora bisa mbayangaké.” Review and Herald, July 5, 1906.

Angger-angger Minggu sing enggal bakal teka dipralambangaké déning swara kapindho ing Wahyu pasal wolulas, lan iku nggambaraké Gunung Karmelé Ahab, lan pésta ulang tauné Hérodès. Hérodias, sing uga ya iku Izébèl, ora ana ing pésta mabuké Hérodès, padha kaya Izébèl ora ana ing Gunung Karmel. Nganti tekan angger-angger Minggu, dhèwèké wis kalalèkaké sajroning pitung puluh taun simbolis pamaréntahaning kéwan bumi, yaiku karajan kaping nem saka ramalan Kitab Suci. Nalika Izébèl nampa tatu matèni ing taun 1798 lan 1799, karajan kaping nem (Amerika Sarékat) wiwit ngasta mangsané minangka karajan kaping nem saka ramalan Kitab Suci. Nalika karajan kaping nem iku rampung, banjur dhèwèké bali lan wiwit ngidungaké lagu-laguné sarta laku jina karo sakehé bangsa ing bumi.

Kidung-kidungipun bab laku cabul lan anggur punika kawiwitan kanthi profetis ing tanggal 11 September 2001, nanging punika namung wekdal panyawisan, kados ingkang sampun kaajangaken déning tigang dasa taun wiwit 508 dumugi 538, nalika kaping pisan piyambakipun njumeneng ing dhampar. Ngantos dumugi hukum Minggu, nalika karajan kaping enem dipatèni déning astaning Élia, piyambakipun sampun kasimpen wonten ing Samaria. Ing titik punika, Yohanes Pembaptis katindakaken wonten ing pakunjaranipun, ngentosi salah satunggalipun: pambebasan utawi pejah.

Hérodès lan para kanca luhuré padha mendem déning anggur Babil, nalika Salomé, putriné Hérodias (Izèbel), nindakake tariané kang banget nggugah hawa nepsu, lan Hérodès mratelakaké pepénginané kang kebak nepsu lan saru kulawarga. Panjenengané kasurung nganti temen déning rayuan seksual saka putri tiriné, lan nawakaké marang dheweke nganti setengah saka karajané.

Lan nalika wis tekan dina kang prayoga, yaiku nalika Hérodès ing dina miyosé nganakaké pésta nedha kanggo para pangérané, para panglima gedhé, lan para priyayi utama ing Galiléa; banjur putriné Hérodias iku mlebu lan njogèd, sarta ndadèkaké

Hérodès lan wong-wong kang lungguh bebarengan karo dhèwèké rena; mula raja ngandika marang prawan mau: Nyuwuna marang aku apa waé kang kokkarepaké, lan bakal dakwènèhaké marang kowé. Lan dhèwèké sumpah marang prawan mau: Apa waé kang koknyuwun marang aku, bakal dakwènèhaké marang kowé, nganti saparo saka karajaanku. Banjur prawan mau metu lan matur marang ibuné: Apa kang kudu daknyuwun? Wangsulané: Endhasé Yokanan Pembaptis. Lan sanalika iku uga, kanthi énggal, prawan mau mlebu maneh sowan marang raja lan nyuwun, pangandikané: Kula kersa supados panjenengan maringi kula sapunika ugi wonten ing talam endhasé Yokanan Pembaptis. Raja iku banget susahing manahé; nanging marga saka sumpahé lan marga saka wong-wong kang lungguh bebarengan karo dhèwèké, dhèwèké ora kersa nampik panjaluké. Lan sanalika iku uga raja ngutus sawijining algojo lan dhawuh supaya endhasé digawa mréné; banjur algojo mau lunga lan nigas sirahé ing pakunjaran, banjur nggawa endhasé ana ing talam lan maringaké marang prawan mau; lan prawan mau maringaké iku marang ibuné. Markus 6:21–28.

Swara kapisan ing Wahyu wolulas muni ing tanggal 11 September 2001, lan swara kapindho muni ing wektu angger-angger Minggu sing bakal énggal teka. Ing sajarah sing kagambarake ana ing Yohanes pasal nem, swara kapisan taun 2001 iku swarané Kristus kang maringi weruh marang para muridé yèn wong-wong mau kudu mangan dagingé lan ngombé getihé, awit Panjenengané iku Roti Sejati saka Swarga. Mangsa iku diwiwiti ing Galiléa lan dipungkasi kanthi panyucèkan para murid-Né sing padha nyingkur saka Panjenengané ing Yohanes pasal NEM, ayat ENEM PULUH ENEM. Sajarah iku diwiwiti ing Galiléa kanthi sawijining ujian pangan, lan dipungkasi nalika panetepan tandha kéwan galak, kaya kang dilambangaké déning cacahing aran paus, yaiku NEM, NEM, NEM. Galiléa tegesé “titik balik,” lan 11 September 2001 iku sawijining “titik balik” profetik (Galiléa), lan ulang taun Hérodès ana gandhèngané karo pamaréntahan Galiléa. Swara wiwitan ing Wahyu pasal wolulas, lan swara pungkasan ing Wahyu wolulas, loro-loroné padha dilambangaké déning Galiléa, yaiku sawijining titik balik.

“Ana piwulang-piwulang kang kudu disinaoni saka sajarah jaman biyèn; lan kawigatosan katuntun marang prekara-prekara iki, supaya saben wong bisa mangertèni yèn Allah makarya miturut garis-garis kang padha saiki kaya dene Panjenengané tansah makarya wiwit wiwitan. Astané katon ana ing pakaryanipun lan ana ing antarané bangsa-bangsa saiki, padha bae kaya déné wis tansah kadadosan wiwit Injil kapisan kapratelakaké marang Adam ana ing Eden.

“Ana mangsa-mangsa kang dadi titik pambalikan ing sajarah bangsa-bangsa lan pasamuwan. Ing panguwasa pangreksaning Allah, nalika krisis-krisis kang beda-beda iki tumeka, pepadhang kanggo wektu iku diparingaké. Manawa ditampani, ana kamajengan rohani; manawa ditampik, kemunduran rohani lan kacilakan total bakal ngetutaké. Gusti lumantar pangandikaning Panjenengané wis mbukak pakaryan agresif Injil kaya dene wis ditindakaké ing jaman biyèn, lan bakal katindakaké ing mangsa ngarep, nganti tumeka ing paprangan panutup, nalika agèn-agèn Iblis bakal nindakaké gerakan pungkasané kang nggumunaké.” Bible Echo, August 26, 1895.

Galiléa ing taun 2001, lan Galiléa ing mangsa angger-angger Minggu sing enggal rawuh, nandhani kapan pepadhanging udan pungkasan kasebarake. Ing taun 2001 iku sawijining pencurahan kanthi ukuran tartamtu, nanging ing swara kapindho iku kasebarake tanpa ukuran, kaya dene dipralambangaké déning pencurahan kang gedhé banget sawisé Élia matèni para nabi Baal, kang kadadéan ing pésta pengetan miyosé Hérodès. Pengetan miyosé Hérodès nandhani miyosé karajan kapitu ing wangsit Kitab Suci, kang langsung ndhèrèk sawisé pejahé karajan sadurungé. Amérika Sarékat wiwit mrentah ing taun 1798, nalika pejahé karajan kaping lima, lan nalika pejahé para nabi Baal, pengetan miyosé karajan kapitu wis tumeka. Karajan kapitu iku dipralambangaké déning karajan lor Ahab kang sapuluh pérangan, lan déning Hérodès, sawijining wakil saka karajan lor pagan Roma kang sapuluh pérangan.

Lan sepuluh sungu kang kokdeleng ana ing sato iku, iku bakal sengit marang wanita laku jina iku, lan bakal ndadèkaké dhèwèké sepi lan wuda, lan bakal mangan dagingé, lan ngobong dhèwèké nganggo geni. Awit Gusti Allah wis nanduraké ing sajroning atiné supaya ngleksanani karsané, lan supaya padha sarujuk, lan masrahaké karajané marang sato iku, nganti pangandikané Gusti Allah kalakon. Lan wanita kang kokdeleng iku ya iku kutha gedhé iku, kang mrentah para ratu ing bumi. Wahyu 17:16–18.

Herod sarujuk netepi sumpah kang wus digawe marang Salome, lan maringake sirahé Yohanes marang dhèwèké, lan sumpahé iku dilambangaké nganti separo kratoné. Sepuluh raja saka United Nations, sanadyan sengit marang sundel iku, sarujuk maringaké kraton kapitu duwèké marang endhas kawolu, kang asalé saka pitung endhas sadurungé. Wong-wong mau sarujuk marang sawijining kraton kang dhedhasar gabungan Nagara jagad kabèh, kang digabungaké karo Greja jagad kabèh duwèké. Nanging palakramané iku palakrama Latin, dudu palakrama Inggris, awit palakramané dilambangaké déning “wong wadon” kang mrentah “ing ndhuwur para raja.” Ing palakrama Latin, kulawarga tetep ngugemi jeneng trahé wong wadon, dudu jeneng trahé wong lanang, lan jeneng palakrama loro-aspek iki dadi sawijining unsur wigati ing narasi kenabian.

“Para ratu lan para panguwasa lan para gubernur wus nanemaké marang awaké dhéwé tandha antikristus, lan dilambangaké minangka naga kang lunga arep nindakaké perang nglawan para suci—yaiku wong-wong kang netepi angger-anggeré Allah lan kang nduwèni imané Gusti Yesus.” Testimonies to Ministers, 38.

Kita badhé nerusaké pasinaon punika wonten ing artikel candhikipun.

Pangandika kang dideleng déning Yesaya, putrané Amoz, ngenani Yehuda lan Yerusalem. Lan ing dina-dina wekasan bakal kelakon, manawa gunung dalemé Pangéran bakal ditegakaké ana ing pucaking gunung-gunung, lan bakal kaluhurnakaké ngungkuli bukit-bukit; sarta sakèhé bangsa bakal mili marani kono. Lan akèh para bangsa bakal padha lunga lan matur: Ayo, padha mrenea, lan ayo padha munggah menyang gunungé Pangéran, menyang dalemé Allahé Yakub; sarta Panjenengané bakal mulang kita bab dalan-dalané, lan kita bakal lumaku ana ing margi-margi-Né: amarga saka Sion bakal metu angger-angger, lan pangandikané Pangéran saka Yerusalem.... Lan ing dina iku

pitung wong wadon bakal nyekel siji wong lanang, matur: Aku padha bakal mangan roti kawula dhéwé, lan ngagem sandhangan kawula dhéwé: namung mugi kawula sinebut kalawan asma panjenengan, supados sirna cela kawula. Ing dina iku pangé saka Pangéran bakal endah lan mulya, lan wohing bumi bakal utama lan éndah tumrap wong-wong Israel kang padha oncat. Lan bakal kelakon, manawa wong kang kari ana ing Sion, lan wong kang tetep ana ing Yerusalem, bakal sinebut suci, yaiku saben wong kang katulis ana ing antarané wong urip ing Yerusalem: Nalika Pangéran wus ngresiki reregeding para putri Sion, lan wus ngresiki getihing Yerusalem saka ing satengahé kanthi roh paukuman, lan kanthi roh kobongan. Yesaya 2:1-3, 4:1-4.